

БЕЛАРУСКИ ШЛЯХ

Адрес редакцыі і адміністрацыі:
Серпухоўская вул. д. № 12

Рэдакцыя адчынена ад 1 да 2 гадз.
пасля поўдня.
Адміністрацыя—зрана ад 10 да 2 гадз.
У вечары ад 5 да 7 гадз.
Рэдакцыя пакілае за сабой права на-
праўляць перасыланыя рукапісы і ко-
респондэнцыі.

Цана
асобн. нум. 15к.

Падапіска: з дастаўкай да дому у Мін-
ску на 1 месяц 3 рублі.

Цана аб'екта:
за верш пятагу на 1-й стран. 1 р.
на апошняй—50 кап.

Штодзенная грамадзка-палітычная газета.

№ 15.

Менск. Серада 10 красавіка 1918 г.

Год I

Менск 10/IV.

Мястэчкова-вясковая дзяржава.

Наш край гэта тыповы край мястэчак, вёсках. На фабрыках знаходзіцца толькі 4 чалавекі на 1000 жыхароў. Рэшта жыве ў вёсках, мястэчках, куды іх прывялі зямлі, мястэчкі, корміцца з гандлю дарамі земляробства, рамесламі.

Фундамент краю—воласць. Гэта кавалек тэрыторыі 25—15 вёрст дыяметрам, з 10—15 тысячамі жыхароў і бюджэтам у 4—6000 рублёў. У сярод-дзіне воласці ляжыць мястэчка—горад, населення яго каля 50—70% габрэі, гэта тарговы стан, у якогага аўрапейскі спосаб гандлю, які ў Беларусі стаіць высока. Мястэчка гэта цэнтр культуры, адміністрацыі і тарговы.

Мястэчка і воласць уградуліся законам нікуды выгоды: суда ні было. У 5 губерніях беларускіх разам з Ковенскай 1008 воласцей. Вось фундамент нашага краю.

Трэба арганізаваць добрае валацкое і мястэчковае самаўправленне, па закону, які пад-хадзіў бы к эканамічнаму, палітычнаму, бытавому, гістарычнаму і традыцыйнаму складу беларускай правінцыі.

Закон Герэнскага аб воласці мае адну добрую старану—дэмакратычнае выбарное право. Гэта право ўжо ўкаранілася: уся воласць, усе жыхары, кабеты, дзеўчаты пры-маюць блізка да сэрца і гораду «горызонту сваёй зва-шчы».

Нам прыйшлося быць на першых сходах, яны былі за-мненныя ў самым пачатку «большэвіцкімі» саветамі с то-варышоў, і гэта прывяло Беларусь да анархіі. 42 сена-тары ў світках вельмі сур'ёзна стараліся зрабіць парадок, каб лясы ні дымлілі, каб хва-роў ні разбіралі, каб за-важылі штрафы, а то будзе го-лад».

Але палітэка было такою, што прымушальнага апарату, як паліцыя і суд, саўсім ні было, бушавала салдацкая анархія. Салдаты ні далі зра-біць парадку.

Справядлівае патрабаванне сказаць, што мужыцкія вы-барныя—камісары, рабілі аг-рамадную працу для парадку, самымі дабрасовеснымі спо-сабам. Можна дзякуючы гэтаму ні ўсе была спаліна, высечана, зрабавана. То выбарныя абходзілі ўсе хаты і мераць, колькі ў каго дроў высечана, каб ні бралі лішняга, то вы-барныя адной вёскі правяра-юць, колькі ёсць лішняга хле-ба ў суседняй вёсцы, а тыя ў іх для ўзаемнага кантролю.

Сенатары воласці і ста-росты селяне трымаліся дзяр-жаўна-гаспадарскага пагляду, але часам вёскі выхаваныя ў безпраўю супынялі іх працу.

Округі.

Ціпер на воласцях, ужо пры немцах, як нам ведама, вала-сныя сенатары ізноў варнуліся да працы, пасля перарыву ў 3 месяцы. Яны прымаюць прызначэнні казінцы, каапіруюць інтэлігенцыю і памешчыкаў; калі ў іх будзе апраўдзі—цаль-ны апарат, яны крута завядуць парадок. Анархія іх зрабіла мудрымі. Трэба толькі даць-ці павятовай адміністрацыі суд і міравыя суды па мястэч-ках.

Беларусь—земляроб з натуре кеме-ратар і зак-нік. Паміж воласцю і месцам трэба зрабіць іначэ округ с 3—4 воласцей, эканамічна звязаных каля аднаго цэнтру. Часць функцый агульна-адмі-страцыйных, падатных, меды-цынскіх, вэтэрынарных, выхей-шых школ і спецыяльных школ павінны перайсці туды. Менш будзе расходу на валасных чы-ноўнікоў—спеціялістоў, і па-сідам будзе завадзіць сяродніх школ, бальніц.

Павет.

Трэба павялічыць лічбу на-востаў і перакроіць іх так, каб яны былі натуральнымі і эканамічнымі цэнтрамі. Расійскі закон аб павятовым земстве гадзіцца для нашых варушкаў.

Губэрнія.

Усе павятовыя земствы да-вайны ёшчэ, дамагаюцца каб за-крыць саўсім губэрнскае зем-ство. На нашай думцы, замест губэрніцкіх цэнтраў трэба зра-біць адзін краёвы адміністра-

цыйна—гаспадарскі цэнтр. Па-весты могуць злучацца на 2—3 для некаторых агульна саці-альна-эканамічных патраб.

Усход і Запад.

Нідаўна на пасяджэнні Бела-рускае рады прадстаўнікі на-цыянальных меншасцяў і зем-ства былі проці незалежнасці Беларусі, бо гэта, як яны га-варылі ні карысна для бела-рускага селянства, каторае зем-лю можа дастаць толькі з рук маскоўскага ўраду. Прадстаў-нікі земстваў нават пакінулі сабрание. Гаварылі іначэ, што беларусы культуру могуць браць толькі з Расіі.

Патраба нам незалежнасці з эканамічнага і культуральнага боку ні была саўсім асьвешана.

І. Жыццё народаў ціпер кі-руецца ні сымпаліямі, а га-спадарскаю карысцю. Кожны з нас вольмі любіць свайго бра-та, але калі ён кепскі майстар, то звернецца ні да яго, а да чужыніна, каторае можа лепей зрабіць якую рэч.

Фактычна ні толькі Бела-русь, але і ўся Расія была ка-лённай нямецкаю. Дзеля сваіх кепскіх тавараў яна шукала рынку за тысячы вёрстаў у Сярэдняй Азіі і Манджурый, а сама была рынкам германскім. Хацела Расія стаць рынкам сама дзель сібе, але вайна па-казала, што на гэта яна ні здольна, і калі яна ні будзе рынкам нямецкім, дык ангель-скім, амерыканскім ці француз-скім.

Асабліва наш край як быў, так ёсць і на доўга застаецца рынкам нямецкім, бо тавары з Лодзі, з Бела-стоку гэты былі тавары нямецкіх хвабрыя.

Але юрыдычна (палітычна, як кажуць) на паперы мы за-лежалі ад Велікае Расіі, пла-цілі расейскім чыпоўнікам жа-лаванне і давалі на убой салдат. Ціпер і гэтая юрыдычная звязь парвалася. Німа ні якае за-ўважэння да Расіі. Калі Бела-русь будзе пад Расіяй і на-чнецца вайна Маскові з нем-цамі, дык яна зноў зытацца нашу юрыдычна, а калі будзе пад уладаннем Германіі—яна ні

дасць спустошыць нашу ста-ронку.

2. Велікарасія ўзяла на сябе манополію па азнаймленню нас з заходняю культурай—нямецкаю. Такім парадкам мы, жывучыя абок з немцамі, на-вінны былі глядзець на ўсход, каб убачыць заходнюю куль-туру.

Калі Петр прасекаў вакно ў Еўропу, дык ён ні хачеў культуру браць з рук пасред-нікаў палікаў, хацяж польская культура шмат выхейшая была за Маскоўскую. Так сама і мы ні хочам мець пасреднікаў. Мы будзем браць культуру проста адтуль, дзе яна найвы-жэй. Чэхі і балгары так ро-бяць, і культура іх выхейшая ад расійскай. Можна шмат абяцаць і нічога ні даць. Аб-яцалі землю народу, але чы дадуць і калі дадуць, дык чы будуць гарады, асабліва на пер-шых часах, мець хлеб. Апроч таго ні Маскоўскімі німелымі рукамі правесці ў жыццё вялі-кія сацыяльныя лезунгі. Гэта можа зрабіць народ зарганізо-ваны, дысцыплінаваны, з вы-сокаю тэхнікаю.

А. Д.

Скрыпты шовіністы.

«...Пані Коллонтай выйшла у адстаўку, пакінушы пост камісара апекі... «Кажуць, што гэта знаходзіцца ў звяз-ку з арэштам яе мужа, бы-шага камісара Дыбенка»... «Ульянова назначаецца за-мясццелем камісара прасве-ты ў Маскоўскім округу». «К-н дыдаткай на пост, займаны п. Коллонтай займае жонка Ле-ніна».

Калі да гэтых сьвежых га-зетных вестак дадаць ішчэ што жонка «главоверха—Крылен-ко—п. Крыленчыха была гла-вовыдаўцам набошчыцы «Акоп-най Прауды», у якую спрытна заковывала сотні тысяч «ке-рэнскіх і царскіх», то прыход-зіць да высноўку, што баль-шэвіцкая улада з натуре сва-ей мае матрымоніяльны ха-рактер. Усе пары: Крыленко—Крыленчыха, Ульяна—Ульян-чыха, Дыбенко—Дыбенчыха—Коллонтай... Яно і выгадней праўда, але для каго?...

«Абласны камітэт партыі с-р., ні раздзяляючы палі-

тыкі беларускіх арганізацый у пытанню аб незалежнасці Беларусі, адазвау сваіх пред-стаўнікаў... п.п. Мокрэва, Зло-біна і Белкіна»...—Так сама з газэтау—Мінскіх.

Цікаў я ведаць дзе знаход-зіцца гэты «обласной коми-тет». Бальшэвікі, так сама ні згодныя с палітыкай бела-русаў, зрабілі свой «комітет» с'веро-западной области» у Смаленску, аткуль «обласны» мае правіць «таварыш» Ва-ш-кевіч. А «обласны» «т. т.» Мо-крэва, Злобіна і Бёлкіна—дзе яна? Калі ўсе ішчэ у Мінску, дык ваякая шкода, што яе ні адазвау адгэ-туль цэнтральны камітэт куды нібудзь у Маскву, Петраград, Разань...

Там для «обласны» будзь шырокае поле для працы,—уся разваліваючаяся Расія—а тут... Беларусь будзеца!—«Стёснительно!»

Тым болей, што лоно усіх гэтых абласцеу—земсаюз—лі-квідуюцца.

«Мінчанін Янко Лапацон»... —(Мінская газ.).

Нішто сабе прозьвішча для беларуса... Зграбна!

А. Новадворскі.

Агульныя весткі.

— Прапазыцыі ангельскага ўраду у справе павалічэння арміі на гэтым тыдні маюць стацца законам. Урад будзе дамагацца вялікіх уповажнен-няў. Ён маніцца зрабіць сьці-слую раўняню на усіх фабры-ках каб выкрыць там здоль-ных на фронт мужчынаў. Апошнія баданні адкрылі ні-кавы стасунак паміж номіналь-най і фактычнай лічбамі лю-дзей на фронце.

— На сходзе металічнай, карабельных цесляроў і про-дстаўнікоў профэсыйнальных звязкаў у Лёндане прынята пастава, у якой гаворыцца, што паводжаныя ўтрыманнем ангельскіх войск на заходнім полю бітвы, работнікі ўсходня-гонабарэжжа Англіі абляцаю-на зрабіць усе, што толькі ў іх сілах, каб вырабіць болей гармат болей караблёў, болей прахатаў і інш матэрыялу.

«N. Kowesp.» паведамляе з Нью-Йорку, што сенатар Кінг зрабіў у сенате прапозыцыю аб тым, каб злучоныя Штаты зараз-жа аб'явілі вайну Балгарыі і Турцыі.

Паведдуг паведамлення «Morning Post» лічба вайсковых часцей новай расійскай арміі няведама, але іх ні многа. Камандуюць былыя ахвіцеры. Прынцыпы арганізацыі новай арміі: ніякой палітыкі, агульная ваенная павіннасць, жалезная дысцыпліна і кара смерцю.

Чырвоны хрест звярнуўся з просьбаю да савецкага ўраду, каб царскай сям'і ў катогай ёсць хворыя ахв. салдоцкай порцыі дывалі да дачкы харчы.

БАЖАННЕ.

Ляцяць і ляцяць дні за днямі,
як хмары,

Ляцяць і ляцяць нівядома
куды.

На сэрцы-ж, на бедным, усё
цяжкія мары

І сохне яно і баліць ад нуды.
Баліць яно, вяне, як траўка
у полі

У воев'я. Ніхто й ніспытае
цябе

«Чаго ты сумуеш?» Нат мані
нізоль

Ішто ні прыціснула шыра
сабе.

І людзі увагу ка мне ні звяр-
талі,

(Пазнаў я ўсю іхнюю подласць
і злосьць)

Як хлеба праеў даць, дык
камянь кідаў,

А не, то зацвіўшую годую
косць.

Бо што-ж, я радаўся на сьвят
сіратою

І мусіць памру так у цяжкай
будзе.

Ніхто ні заплача праўдзівай
связаю,

Як буду ляжаць я на дошках
уўкуце.

А ўсеж бы хацеў я, хопь
будзачы сьветам

Памерці у роднай сваёй ста-
ране,

У бедным неродзе замучаным
гэтым,

Каторы мне ровяні і міл гэтак
мне.

Нівядомы.

С Польшчы.

Адозва новага польскага ўраду. Новы польскі ўрад у скла-дзе п. п. Стэчкоўскаго, Ходзько, Дзержыцкаго, Гігерсберга, Понікоўскаго і Стэчкаго 5 красавіка ўступіў у споўненне сваіх абавязкаў. З прычыны гэтаго ім выдана адозва, у якой новы ўрад паведамляе аб задачах якія ён лічыць перад сабой пастаўленымі.

Першай задачай яго будзе стварэнне народнага прадстаўніцтва, якога покуль што німа. Для гэтаго як найхутчэй будучы прыняты заходы, каб зладзіць Радз панства, які пераходзіць заканадаўчы орган,

за помаччу каторага будучы ўтвораны варункі для надзвычайнага склікання Сейму, што павінна зрабіцца тым шільней, у відз развіцця міжнародных стасункаў.

Урад займаецца так сама ўтварэннем польскаго войска, карыстаючы пры гэтым і с тых корпусоў, якія былі выдзелены з рускай арміі і знайходзяцца цяпер за граніцамі Польшчы.

Разумеючы сваё заданне як найперш адбудаванне польскай дзяржаўнасці, ўрад прыступіць зараз-жа да арганізацыі польскай ўлады і адміністрацыі с тымі часовымі арганізацыямі на карысць акупацыйных ўладаў якія вымагаюцца вайною. Урад будзе старацца, каб польскія установы сваёй справядлівасцю і спраўнасцю з'едналі агульную пашану і будз апекавацца над інстытутам самапраўлення, у перакаванню што яны—найлепшая школа грамадскаго жыцця, аснова дзяржаўнага будынку і разсаднік творчай энэргіі.

Адбудаванне і падняцце на мажліва выжэйшы ступень за помаччу дзяржаўнаго кредыту прамысловасці, зварот выкінутых у часе вайны з краю грамадзян—так сама будучы зацімаць першае месца ў чынах ураду. Урад прыгатуе для заканадаўчаго органу праект аграрнай рэформы. Асно-вамі яе маюць быць: упарадкаванне сельскіх стасункаў і залажэнне трывалых асноў для культурнаго і гаспадарскаго развіцця дробнай ўласнасці і адкрыцця беззямельным магчымасці зрабіцца ўласнікамі зямлі праз парцэляцыю дзяржаўных маёнткаў і даступныя кредыты.

Вярнуўшыся у Польшчу д-р С. Кэнтрыскі б. гл. ліквідатыйнай камісіі па справам звароту з Расіі у Польшчу вырабаў артыстычнаго штуркства, бібліотэкаў і архіваў, вывезеных туды у працягу апошняго сталецця, паведамляе, што ліквідатыйная камісія апрацавала спіс гэтых рэчаў, катораго спончыць аднак німагла дзеля свайго скасавання.

Руска інтэлігенцыя і вучоныя надта ніпрыхільны адносіцца да справы аб звароце, і вывезенныя некалі ніпраўна рэчы—цяпер можна будзе забраць толькі прадстаўішы дакумэнты. Гісторычныя довады пры гэтым бяз праўных дакумэнтаў пад увагу брацца ні будучы. Датыча гэта больш артыстычна-штуркарскіх рэчаў і бібліотэкаў. Архівы можна будзе вывясці лацвей, на сколькі на іх жа ні будз пратэнсію з боку літоўцаў, украінцаў, некалі злучаных с Польшчай. Шмат актаў, аднак нішчыцца праз пануючае цяпер у Расіі верхаўенство дэмакратыі.

На сколькі аднак буржуазны расійскі ўрад праціўіцца звароту Польшчы гэтаго культурнаго мення, настолькі сацыялістычны ўрад мае

гэтым інтарэсцем. Дзеля гэтаго трэба цяпер як найхутчэй правясці ўсю гэту справу.

МЕНСКАЕ ЖЫЦЦЕ.

Почта, дзякуючы старанню Губэрнскаго Земства, хутка пачне ўжо хадзіць, але толькі для перасылкі службовых пакетаў. Ані лістоў, ані газет, ані грошаў прыватным асобам пасылаць усе роўна нельга будзе.

У скорасці мае наладзіцца гарацкая почта. У Расію—лісты можна пасылаць праз нямецкае бюро карэспандэнцыі (Захараўская, 87); лісты не павінны быць заклеяны і аплачвацца па 30 кап. за кожны.

Пачтовыя чыноўнікі, страцішы надзею атрымаць тут якую колячы службу, што раз больш і больш выежджаюць у Расію.

Губэрнскае прысутство хоць і лічыцца афіцыйна атчынным, але дагэтуль німае на свайго памешкання: дзе перш займало губэрнскае прысутства—туды цяпер ні пушчае яго акружны суд.

Член прысутства Кавалеўскі робіць старанне, каб адчыніць ішчэ адзін аддзел—выкупна-чыновы, аб чым падаў даклад нямецкаму начальству. Аддзел гэты мае вялікае значэнне, бо да яго належыць сэрвітутныя справы, зямельныя—духавенства і інш.

Курсы Украінскай мовы пачаліся у Украінскай Грамадзе (Юр'евская 16) з 2-го красавіка.

У гарацкім Харчовым Камітэце вывешана абвешта, што картофлі для прадажы больш німа.

Пэнсіанэрам губэрнскае канцелярыі заявіў, што дзеля нехату гатоўкі, поўныя пэнсіі пачнуць выплачваць ні раней, як с 1-го мая.

У Манастыры, усе дакумэнты каторай у 1915 г. вывезены былі у Калугу, некаторыя спыняюцца, як, прыкладам, назначэння, прычотныя будовы і інш., а гэта кепска адбіваецца на агульнай рабоце.

Тры паветы Мінскай губерні—Мазырскі, Пінскі і Рэчыцкі, не зважаючы на тое, што іх далучылі да Украіны, у справах духавенства, і з усімі сваімі духоўнымі інтарэсамі звертаюцца да мінскаго епархіяльнаго начальства—у Мінскую канцысторыю і да епіскапа Георгія.

У аграўнім Судзе 18-го красавіка адбудзецца першае засяданне у цывільных справах.

У Гарацкую Упраўу зноў аярнуўся на сваю старую службу—памашніка сэкратара—быўшы апошнімі часамі (да назначэння юрыста Андрэява) сэкратаром п. Позыняк—стары знаёмы быўшаго тутэйшаго губернатара Гірса.

Пачалася у Гарацкой Упраўе чыстка і жаночае дарэналу, с паміж каторых шмат ёсць непатрэбнай і некарыснай лішніцы, а тымчасам з'яўляюцца яны вялікім цяжарам для гарацкай касы.

Скарбовай Палаты некаторыя служачыя, дзеля неяснасці свайго палажэння, хацелі б выехаць у Расію, але цяперашні тымчасовы заведуючы скарбовай палатай Смірноў не згаджаецца на гэты выезд, кажучы, што яму патрэбны рабочыя рукі. Тымчасам працаўніком гэтым плацяць усяго палову пэнсіі, а жыць трэба.

Цэнтральны склад упраўлення дарожных работ пры Харміі, прышпілены падчас акупацыі да Гарацкай Упраўы, за згоды яе, хацеў прадаць усе свае дабро за 200.000 р. быўшаму заведуючаму цэнтральнымі складамі зем. саюзу заходняго фронту у Смаленску п. Леукоў; але у гэта ўмешаўся ваенно-паліцыйны кантроль, каторы ні дапусціў гэтай операцыі.

Пры ножным судзьдзі участковым, падчас разбору спраў, будучы заседаць ішчэ па два члены міравога з'езду. Гарацкая Дума на першых сваіх засяданнях маніцца выбраць гэтых 12 чалавек, якія будучы ааседаць і у камэрах, і у паветовым з'ездзе.

Почтаво-тэлеграфны чыноўнікі з Менску найбольш выежджалі у Смаленск, але цяпер Смаленскі почт.-тэлегр. вокруг так перапоўніўся, што німа куды там дзецца. Маскоўскі і Екацерынаўскіе вокругі ішчэ раней запоўніліся пачтовікамі—бежанцамі з другіх губерній, так што цяпер менскім уцекачом трэба шукаць новых сабе месцаў.

Нарада Народнай Прасветы пры Губэрнскай Упраўе 6-га красавіка разглядала справы: 1) аб краевым універсітэце, 2) аб кніжным складзе і 3) аб выданні кніг.

Прызнана, што пакуль патрэбны універсітэт, а ні выжэйшая спецыяльная школа, але у гэтым року ніяк ні можна адчыніць нят аднаго, факультэту, бо німа ні грошэй ні прафэсараў, ні кніг, але згадзіліся залажыць фонд на аткрыццё універсітэту і асыгнаваць ад Губэрнскаго Зем-

ства 100.000 рублеў, а ад паветовых—па 50.000 рубл. на першы раз. Апрача таго павінна быць ініцыятыўная група дзеля аткрыцця універсітэту.

Што да выдавецтва, то расійскія, польскія і жыдоўскія кнігі можна дастаць па другіх гарадох. Беларускія—ж кнігі можна атрымаць з Вільні; рэшту выдаць у тым ліку, у якім будучы патрэбаваць паветовыя земствы, чы культурныя арганізацыі.

Паміж іншым выяснілося, што у Магілёўскай губ. будучы друкаваць кнігі па расійску, але дапасаваны будучы яны да жыцця беларусаў.

Сталыя цэны, якія на засяданні Гарацкай Думы 8 красавіка пастаноўлены:

1 ф. сланіны . . .	6 р.
» » масла сметанк. 8 р.	
» » » кухнён. 6 р.	
и цукру . . .	1 р. 50 к.
» » мяса трэфнаго 2 р.	к.
» » кашэрнаго 2 р. 85 к.	
» » целяціны . . .	2 р. — к.
10 шт. яек . . .	3 р. — »
1 кв. млека . . .	» 75 к.

У афіцэрскім бюро атчынна-ны склад бялізны для патрэбы афіцэраў. Склад гэты перш належаў да У. З. С.

Апрача таго у хуткім часе бюро набывае ад гораду фабрыку вырабаў дрэва, даход с катораго мае ісці на карысць бяднейшых афіцэрскіх сямействаў.

У будучыне—апеку над бяднейшымі афіцэрскімі сямействамі мае ўзяць на сябе гарадзкое самапраўленне.

Арэндары архірэісных зямель пачалі самі кратацца, аб выплаце належнай зацэпчунайся арэнды і усе гэтыя справы, як відаць, наладзіцца дамовым спосабам.

Рэдактар А. Прушынскі

Выдавецтва Т-во «Заранка».

А Б В Е С Т К І.

БЕЛАРУСКАЕ НАРОДНАЕ ПРЭДСТАЎНІЦТВО

МЕНСК, Серпухоўская № 12.

ПРЭЗЫДІУМ КАМІТЭТУ

прыймае што дня ад 12 да 2 гадзіны апырч сьвят.

У Беларускай кнігарні

Менск, Захараўская вул. 24.

—(ПРАДАЮЦА НОВЫЯ КНІГІ:)—

Задачнік для пачатковай школы

Г. Юрэвіч.

NOWY LEMENTAR dla BIAŁARUSKICH DZIETAK. Układi i wydannie Janki Stankiewiczza PERŞAJA ЧЫТАНКА. Кніжыца для беларускіх дзяцей дзеля навукі чытання. Злажыў В. Л а с т.

BIELARUSKI KALENDAR na 1918 hod. NAŞY PIEŚNIRY. Literaturna—socyjalnyje narysy. Anton Nowina.

EKONOMIČNAJA EWOLUCIJA i BIELARUSKI RUČ. Referat. A Łuckiewicz.

JAK PRAWILNA PISAĆ pa BIELARUSKI Caść I. Ułażyū Ant. Łuckiewicz.

Друкарня Л. А. Грыбляна.